

medicin og de kemiske skadevirkninger, som visse mediciner har.

Så er der den bevidste. Det er de patienter, som jeg ikke engang vil kalde patienter, men nærmere kunder, som helt bevidst prøver at få så meget medicin som overhovedet muligt, og som bruger medicinen i et misbrug til at euforisere sig med. Her taler vi hovedsageligt om narkomaner eller andre, der har misbrugsproblemer. Det behøver ikke være egentlige narkomaner, men også andre, der kan have misbrugsproblemer i forhold til piller og medicin.

Det er vigtigt at få stoppet op på alle områder og få gjort noget ved alle de problemstillinger, der er her.

Med forslaget her går man jo ind og får lempet noget på apotekernes tavshedspligt. Det er ikke sådan, at apotekeren må gå rundt i gader og på stræder og fortælle, hvem der har købt hvilken medicin – selvfølgelig er det ikke sådan – men apotekeren kan i forhold til kundens egen læge eller den receptudstedende læge sige: Der er et eller andet galt. Den patient, som netop har været nede og hente noget medicin, er gået direkte ud på gaden og har solgt det videre. Patienten har altså ikke brug for medicinen, eller patienten har måske et misbrug og bruger medicinen til at euforisere sig selv med.

Det er vigtigt, at lægen ved sådan noget, at apotekeren kan fortælle lægen, at det hænger sådan sammen, hvis ikke lægen ved det i forvejen.

I de tilfælde, hvor lægen godt ved det, men hvor det er rent sløseri eller tilsidesættelse af andre spilleregler, at lægen udsteder for mange recepter, ja, her er der så muligheden for, at vi med lovforslaget her kan holde lidt bedre øje med lægerne ved hjælp af statistiksiden.

Men her vil jeg godt gøre opmærksom på – og det skal ministeren også være opmærksom på – at der i mange byer er indgået en stiltiende aftale mellem lægerne om, hvem der tager sig af f.eks. narkomanerne, fordi man helst ikke vil have, at narkomanerne kommer rendende i alle lægekonsultationer og ødelægger det for de andre patienter. Man er ligesom blevet enige om, at det er nede hos hr. Jensen, de kommer, for så er de samlet et sted. Her skal man altså lige være opmærksom på, at dér kan statistikken jo altså godt komme til at se noget anderledes ud for lige præcis den læge. Der kan være en forklaring på, at der er en forskel.

Men vi er helt enige i, at vi skal have stoppet det videresalg, som der jo rent faktisk sker. Vi ser, at der er nogen, der får udstedt recepter alene med det formål at videresælge deres medicin og tjene en skilling på det. Og vi skal have stoppet dem, der indtager medicinen i et misbrug; det er altså ikke, fordi de har behov for det.

Så på alle måder er vi i Fremskridtspartiet meget positive over for forslaget her.

Afslutningsvis i forhold til den diskussion, der var lidt tidligere, om, hvorvidt man fortsat skal kræve, at apotekere skal have dansk statsborgerskab eller være borgere i et EØS-land for at kunne få lov at få en bevilling som apoteker, så er vi i Fremskridtspartiet nået frem til den konklusion, at vi ikke ser det som noget problem, at man ophæver den bestemmelse. Vi ser ikke, at der er noget problem i, at personer fra andre lande end EØS-landene kan få lov til at få en bevilling her i landet, hvis de i øvrigt opfylder alle de andre mange og skrappe kriterier, der jo i virkeligheden er for at få lov til at blive apoteker her i landet. Det har vi ingen indvendinger imod.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag er samlet set meget positivt, fordi det lægger op til nogle nødvendige ændringer af loven. Men det er også klart, at det videre udvalgsarbejde må kræve nøje overvejelse af de indkomne høringssvar.

Kristeligt Folkeparti kan helt støtte op om intentionerne om generelt at sænke medicinforbruget i Danmark. Også ændringen af kravet om dansk indfødsret m.v. for at få apotekerbevilling er efter Kristeligt Folkepartis mening en god idé. Det er kun, hvor der er et sagligt behov for kravet om indfødsret, at et sådant bør opretholdes.

Intentionen om at stoppe misbrug af medicin, enten i forhold til patientens eget forbrug eller ved patientens videregivelse af stoffer til andre, kan vi absolut støtte. Læger og apotekere oplever i deres hverdag tilfælde, hvor en patient får ordineret og udleveret medicin i et videre omfang, end der er faglig begrundelse for. Både Lægeforeningen og Apotekerforeningen har da også tilkendegivet, at sådanne situationer i de fleste tilfælde opstår ved, at den enkelte læge ikke er bekendt med, hvad andre læger tidligere måtte have ordineret til den pågældende patient. Det kan være, når egen læge er på ferie,